

SEVERINUL

ZIAR POLITIC SĂPTĂMÂNAL.

Prețul abonamentului :

pe un an 8 coroane
 „ 1/2 „ 4 „
 „ 1/4 „ 2 „
 Prețul unui număr 20 fil.

Proprietar și redactor responsabil :

OCTAVIAN BORDAN.

Redacțiunea : Caransebeș, strada Transilvaniei.

Administrația : Caransebeș, strada Parcului 774.

Numărul telefonului : 44.

Manuscripte nu să înapoiază.

Tinerimea universitară și politica.

Tinerimea este speranța și fala unui neam. Toate popoarele își dau mari silințe să dea tinerimei o bună educație, pentru că din tinerii de azi răsar luptătorii de mâne. Un tânăr ajuns la universitate are mare lipsă de conducere bună, de îngrijire deosebită, pentru că și corpul și sufletul său sunt în desvoltare și mai vârtos viața sufletească se formează și desvoltă sub impresiunile, ce le primește în societatea, din care face parte.

Noi n'am avut mare noroc cu tinerimea. Ca și toate ale noastre, așa și față de buna creștere a tinerimei am fost nepăsători. La noi toți fac gură, toți îndreaptă lumea, fiecare e câte un general în armata națională, dar nimeni nu produce ceva pozitiv, fie pentru popor, fie pentru diferitele instituțiuni, fie pentru tinerime.

Toate confesiunile din țara noastră se îngrijesc de crearea diferitelor instituțiuni pentru adăpostirea tinerimei studioase. Cine cunoaște zelul reformatorilor pentru ridicarea diferitelor internate, cine vede munca uriașă săvârșită de biserica catolică întru crearea instituțiilor pentru tinerime, cine a avut ocaziune să vadă colegul sf. Emeric din Budapesta, trebuie să simtă un purghiu la inimă, când se gândește la starea tineretului român.

La noi fiecare e lăsat să îngrijească de copilul său, cum știe și poate și de aceea în cele mai multe

cazuri vezi pe tânărul român, rupt și flămând, trăind de pe o zi pe alta, în cea mai mare mizerie, fără orice conducere morală, fără orice principii solide moderne, fără educație socială, așa, că la eșirea de pe băncile școlii e nimicitor corporalminte și înapoiat în cele spirituale.

Un bun început s'a făcut cu Caransebeșul. Comitetul comunității de avere în frunte și la stăruința bravului președinte C. Burdea, a luat frumoasa hotărâre de a ridica un internat pentru 250 copii grăniceri, unde vor primi toate cele de lipsă și dacă și conducerea se va pune pe baze moderne, solide, dacă educațiunea se va face după principii religioase-morale, internatul din Caransebeș, frumos și bogat rod va aduce neamului românesc. Cel puțin vom avea o generație de tineri, cari ajunși la universitate vor munci cu seriozitatea recerută și ajunși la pâne vor putea ține concurența cu fiii altor neamuri.

Tinerimea română universitară e astăzi lăsată în voia Domnului. Oameni lipsiți de orice educație, de orice principii morale dispun de ea după plac, și părintele care s'a nimicitor pe sine, care și-a pradat toată averea ca din copilul său să scoată domn, ajunge la sapă de lemn, ear copilul său se prăprădește de timpuriu, istovit în puteri de o viață fără cumpăt, petrecută prin birturi, sau rămâne un parazit național, care cu multă trudă își câștigă cele de toate zilele, aruncat fiind din-

tr'o redacție în alta și apoi prin închisori, ca responsabil pentru câte un articol scris de alții. Ear bietul tată, care legase atâta speranță de fiul său, care jertfise tot ce avea și în închipuirea sa vede din fiul său eșind un stâlp puternic al neamului, un membru folositor al societății omenești, are să plângă pe ruinile ilușiilor și să blesteme ciasul în care și-a trimis și el copilul la școale mai înalte.

Esemplu avem destul. Nu e lipsă să le aducem, ca să nu mai deschidem rane închise pe jumătate. Ajunge, dacă privim la cele ce de present se petrec în viața tinerilor ajunși la universitate.

Abea ajuns tânărul la universitate este prins în laț. Dacă nimeri pe la redacția „Poporului Român“, vezi tineri universitari în societatea lui Birăuț, cel cu 4 clase elementare, unde tânărul este îndopat cu idei socialiste, este dus la banchete naționale, este dedat la viața de cafenele și prea puțin își bate capul cu studiul serios la care l-au trimis părinții. Timpul trece vin examele, cari rămân nefăcute, el face politică mare națională, declară pe toți trădători de neam, cari n'ar avea încredere în politica făcută la „Poporul Român“ și în fine, după ce mai falsifică și niște cambii, ia frunza în buze, drumul în picioare și pleacă în lumea mare, ear cei remași după el se mângâie, ear prin vre-o foaie îl provoacă să-și anunțe adresa.

În timpul din urmă s'au întâmplat

CHEAG pentru strângerea brânzei, garantat nestricăcios să afli în formă de esență
 (în sticle) și în pravuri la

„SEVERINEANA“ societate comercială pe acții în CARANSEBEȘ.

în sinul tinerimii universitare din Budapesta lucruri, cari ne pun pe gânduri. Pe timpul când dl C. Burdia cooperase în ministeriul de culte concesiunea dlui Z. Bârsan pentru a da reprezentațiuni teatrale, tinerimea universitară, în frunte, cu redactorii și proprietarii „Luptei“ s'au adunat la un otel, ca să sărbătorească pe artistul talentat. Scopul convenirii a fost nobil. Prin astfel de acte o tinerime se ridică, se nobilitează. Dar nu se poate nobilita tinerimea prin felul cum s'a sfârșit convenirea. Virtutea națională a eșit la iveală. Cei dela „Lupta“ și „Poporul Român“ au provocat ceartă, iar urmarea a fost o bătaie atât de strașnică, că cei mai mulți s'au dus acasă cu capetele sparte. Frumoasă mângâiere pentru părinți!

Acum alt scandal. Faliții conducători naționali, Dr. Vasile Lucaciu și consoții, după ce s'au dovedit că activitatea lor, după ce au văzut că poporul nu mai crede în însuflețirea lor măestrită, produsă în cele mai multe cazuri de prezența lui Florescu, secretarul Ligei, carele cumpără pădurile naționale dela deputați, ca să arete în România, că ei tot mai au aderenți, s'au prezentat la un banchet al tinerimii, au ținut vorbiri, au făcut politică și . . . au primit tămâia prezentată de tinerimea română, carea i-a îndemnat la luptă națională. Poporul românesc se poate ferici, că tinerimea universitară, dimpreună cu deputații, au

beut câteva pocale în onoarea lui, iar de ale economiei și culturii grijască poporul singur, pentru că după atâta însuflețire obositoare domniau au lipsă de odihnă și nu se pot ocupa cu nevoile poporului.

Tinerimea universitară a fost trasă în cercetare de senatul academic. Urmarea va fi, că unii dintre tineri vor perde iarăși semestre și vor rămâne muritori de foame, oameni fără ocupațiune serioasă, cum — durere — avem destule exemple în trecut.

Nu e bine așa. E timpul suprem să facem ceva, ca să punem capăt stărilor anormale și să dedăm tinerimea noastră la o viață mai cumpătată și la, muncă mai serioasă.

Suntem săraci și puțini și nu ne este permis să perdem puterile, cari folos ar putea aduce neamului. Tînărul român, ajuns la universitate să-și facă studiul și apoi, după ce va fi eșit de sub aripile ocrotitoare ale părinților, după ce va fi bărbat cu poziție socială, poate să facă politică, dar nu de fraze, nu de vorbe goale, ci o politică, din care poporul să tragă foloase.

Ce e de făcut? Avem diferite stipendii. În frunte stă fundațiunea Gozsdu, care împarte sume considerabile la studenții universitari. Între împrejurările de astăzi stipendiile, în cea mai mare parte sunt bani aruncați în vânt. Capitalul cel mare prea puține procente ne aduce. Să luăm

esemplu dela celelalte confesiuni și să înființăm în Budapesta și în Cluj internate pentru tinerimea universitară și toate stipendiile, fie dela biserici, Gozsdu, sau alte corporațiuni să se dea numai pe lângă condițiunea, ca tînărul universitar să locuiască în internat, să umble regulat la prelegeri și să se ocupe serios cu studiul.

Numai așa vom mai mântui tinerimea de multele influințe stricacioase și vom crește luminători pentru popor.

Representanța fundațiunii Gozsdu are datorința să înceapă. La lucru deci!

Invățământul poporal.

Cu 1 Septembrie 1909 nu se va mai plăti nici un fel de taxă în școlile populare de stat, iar cu 1 Septembrie 1910 nici în școlile comunale, nici cele confesionale. Așa ne spune proiectul de lege, ce l'a anunțat oficios în dietă ministru cultelor și instrucțiunii publice, contele Albert Apponyi, prin ceea ce a îndrumat în un ogaș nou, bun, școala poporală și prin aceasta cultura generală a patriei noastre.

Invățământul gratuit poporal introducându-se va face epocă în istoria țării, fiindcă în urma acestei legi fiecare își va putea câștiga cultura de lipsă pentru viață, de care are lipsă întocmai ca și de aer, pentru ca să poată trăi ca om. Milioanele de

FOIȚA.

AN FEMEILE!

— Sfârșit. —

— „Dar,“ m'a întrerupt ea râzând forțat, „cum poți fi așa de naiv?! Par'că dacă d-ta ai fi însurat și Traian în locul d-tale, crezi, că el ar ezită să facă aceia, ce d-ta n'ai curajul să faci?!“

— „Nu că n'am curaj, pentru aceasta, dar nu vreau să comit o faptă rea.“

— „Ce copilării vorbești! Cum poate fi un lucru plăcut, o faptă rea? Ș'apoi dacă am fi unicii, ași mai zice, că poate ai dreptate; dar uită-te în jurul d-tale în toată societatea de azi se văd astfel de lucruri, fiecare caută să petreacă pe cât de bine posibil, numai naivii mai au în ziua de azi scrupuli de acestea.“

— „Ori cum, eu Doamnă, prefer să fiu un naiv de cât să știu, că am stricat casa unui amic.“ Am răspuns eu cu un aer aproape rece de politicoș ce mă forțam să par.

— „Dar bine d-ta crezi că eu am să mă duc să mă denunț lumii că am legături de inimă cu d-ta?,“ mi-a strigat ea aproape furioasă de acest refuz al meu. „Cum, d-ta crezi că o să aștept vre-un mu-

ritor pe lume că ne-am sărutat măcar? Eu nu înțeleg cum poți fi așa de rece când ai ocazia să poți fi iubit cu patimă de o femeie, care știe să iubiască și care te iubește?! Cum d-ta nu simți măcar un pic de pretenie pentru mine? Nu te simți nici măcar atras de iubirea ce am pentru d-ta? de frumusețea mea? de corpul meu?! Dar atunci ce fel de bărbat ești d-ta!? Un altul ar fi fericit să poată obține măcar o privire dela mine! o floare; un cât de mic semn de atenție; și d-tale eu mă dau toată, mă ofer cu sufletul, cu trupul. Și mai ales cu trupul!... D-ta nici nu bănuiești ce comori de plăceri, de fericire rezidă în corpul meu; nici nu-ți închipui de câtă intensă voluptate e în stare organismul meu, și ce deliruri de fericire îți poate provoca în toată ființa, dragostea mea. Am să te fac atât de fericit! O să ai așa o frenezie de plăceri, în cât n'o să fie muritor mai fericit ca tine pe lume!... Taci! nu vorbi! căci te văd că șovăești încă. Uită-te la mine; tu nici nu bănuiești ce armonii de forme se ascund sub îmbrăcămintea asta! Nu te uită că vorbesc astfel; eu am o singură scuză. Te iubesc și te vreau cu toată patima de care mă simt pătrunsă față de d-ta; și dacă mă destăinuesc, și am limbajul așa fără rezervă, o fac fiindcă nu vreau să pierd vremea făcându-ți o curte de față ru-

șinoasă, ci vreau să te cuceresc militărește, ca la un asalt; și asta fiindcă nu mi-e frică de nimeni cu d-ta! Nu d-ta ești bărbatul care să mă trădezi! Ș'apoi cine o să mă creadă vreodată, chiar când îi vei povesti cele ce ți-am spus eu, că o femeie poate vorbi atât de aprins unui bărbat?!...“

— „Ei cum frate! Se poate ca o femeie să-ți fi vorbit așa?!“ exclamă căpitanul gata să sară în sus de încordare.

— „Dragă, nu-ți poți închipui cu ce putere de fascinație vorbea. Sunt convins că dacă n'ar fi fost cel mai bun prieten al meu în joc, aș fi dat dracului orice considerații! Dar eră vechiul meu amic, și toată ființa mea se revoltă parcă la gândul că aș putea să fiu eu cauza necinstei lui.“

— „Și ea ce a făcut când a văzut că tu o refuzi, căci după câte văd ai refuzat-o fără mult înconjur.“

— „Foarte liniștit i-am explicat că aș comite o mișelie dacă ași avea macăr acest gând: Gândul de a fi complicele ei. Și atunci ea a început pe un ton rugător să-mi destăinuiească cât de mult mă iubește. Dar nici comedia asta n'a prins la mine. Atunci a recurs la amenințări, mi-a făgăduit că fiind destul de influentă avea să mă oprească în loc dela avansare. Eu am lăsat-o să spună și m'am „eschivat“ râzând în mine de amenințările ei. N'a trecut însă

părinți nu vor mai avea, de ce să se teamă la începerea anului școlar și acum fiind și deobligativitatea învățământului, s'a pus capăt posibilității de a mai crește numărul analfabeților. Fiecine va ști să scrie și să citească, de ceea ce are omul de azi așa de arzătoare trebuință.

Și din acest proiect de lege, care de bună seamă va fi primit cu entuziasm și urale din partea dietei întregi și țării, se vede multa îngrijire, deosebita dragoste, ce o are guvernul actual pentru popor și luminarea acestuia. Doar dela venirea coaliției la cârma țării putem număra relativ foarte multe legi, cari intenționează bunăstarea țaranului.

Între toate aceste legi însă îți sare în ochi marea și binefăcătoare reformă, ce a pus-o la cale ministrul Apponyi în școala poporală. Dacă cineva îl va judeca din punct de vedere istoric, sigur, că va fi silit a-l numi „ministrul învățătorilor,” precizând prin aceasta faptul, că el a priceput, că temeliea culturii statelor se pune în școala dela sate și că azi poporul are lipsă de cultură. Prin proiectul său din urmă el a ridicat țara noastră între statele culte ale apusului.

În toate cele șase clase ale școlii populare nu va plăti nimeni nici

o taxă afară de poate 50 fil. taxă de primire, care sumă se adaugă la fondul bibliotecii tinerimei, de care e foarte mare lipsă în fiecare școală, ori la bibliotecă învățătorilor.

Perspectivile viitorului drept aceea sunt seducător de străgătoare. Să ne închipuim un tată din granița noastră, care ar avea niște băieți inteligenți și silitori. Fără nici-o cheltuială isprăvesc aceștia școala din sat. De acolo vin la binecuvântatul gimnaziu al lui Burdia, unde gratuit, fără să plătiască o lețcaie găță în 8 ani gimnaziul. Cu vre'un stipendiu termină studiile mai înalte. În felul acesta fiecare părinte trebuie să-și afle cea mai mare bucurie, în aceea, că are copii deștepți, cari sunt pentru el cea mai mare comoară.

Pentru noi, Românii, care suntem popor sărac, legea cea nouă e cea mai mare binefacere. Câte năcazuri nu aveau bieții săteni cu plătitul taxelor. Mulți copii deștepți numai din acest motiv au rămas fără carte, fără a ști să scrie și să citească, fiindcă naționaliștii cu patent de a-și bate peptul, dar nici consistoarele noastre numai cu școală nu și-au spart capul. Nu a fost oare ridiculă campania ce o aranjaseră cei câți-ca deputați secundați de tipograful Birăuț contra urcării lefilor învățătorilor. Azi nu e dascăl român, care să nu bine-

cuvinte măsurile ministrului Apponyi, fiindcă le-a îmbunătățit salariul, fiindcă ai noștri de loc nu se gândiau la așa ceva. Jertfit-au însă ceva acei, cari au făcut atât de multă gură? Contribuiau cu ceva la sarcina grea a satelor? E ușor să te arăți viteaz, când țaranul vine și plătește.

* * *

Nu de mai puțină însemnătate e acel proiect de lege care dispune școala poporală de economie cu trei clase ca continuare a școlii populare cunoscute.

Până acum fiecare copil după ce gătă cei 6 ani de școală poporală era dator încă trei ani să umble în școala de repetiție. Așa a fost și e la stat, precum și la confesiuni.

Ministrul Apponyi însă a crezut, că cei trei ani ai școlii de repetiție pot fi întrebuințați mai bine și adecă prin aceea, că preface școala de repetiție în școală poporală economică.

Și bine a crezut. Țara noastră e o țară economică, fiindcă majoritatea populațiunii trăește din vre'un ram al economiei, care ram însă trebuie să-l cunoască bine, pentru că să facă vre-un spor. Nu e indiferent, cum îți lucrezi un pământ. În străinătate, unde agricultura e dezvoltată, din acelaș petic de pământ, din care trăește la noi o familie, se susține 5 familii.

Taina de a scoate cât mai mult dela sgârcitul pământ, de a ști cât mai bine valoriza produsele economiei sale, o desleagă școala poporală economică. De taina asta a avut și are mare lipsă țaranul, fiindcă altcum se prăpădește față de proprietarii mari. Pe când cei din urmă ară cu plug cu aburi, grapă cu benzin, seceră și treeră cu lumină electrică, bietul țaran după tradițiunea strămoșească își lucră pământul. Tocmai de aceea de școala economică a fost mare lipsă.

* * *

Prin ridicarea salarelor învățătoarești din bugetul statului Apponyi va avea o învățătorime harnică; prin învățământul gratuit a deschis tuturor amândouă porțile culturii, iar prin școala economică vom avea țărani mai înstăriți. Toate aceste trei sunt momente mari, cari special vor trebui tratate după marea lor importanță de acela, care va scrie istoria dezvoltării culturale a țării în zilele noastre.

mult și o schimbare de regim a adus pe amicul meu, pe bărbatul ei, în fruntea administrației. Însă tot în acest timp am observat la amicul meu o răceală ciudată. Nu-mi mai vorbea, nu mă mai salută; lucruri pe cari le-am pus întâi în sarcina mării brusce, care pe el, neobicinuitul cu astfel de lucruri, l-a scos din minți. Dar cum acest lucru mă intrigă, l-am întrebat odată deadreptul:

— „Ce-ai cu mine frate? De ce te faci, că nu mă mai cunoști?”

El m'a privit în față și mi-a spus cu un ton dușmănos:

— „Să-ți pară bine că nu te-am palmuit, după cum o meriți și să mulțamești delicateței neveste-mi, care după ce mi-a spus cât de ticălos te-ai purtat față de ea, m'a rugat să nu te provoc la duel spre a nu face scandal, căci altfel de mult te palmuiam în mijlocul orașului și apoi te împușcam!”

„Am rămas consternat, nu înțelegeam, credeam că s'a supărat fiindcă am refuzat „oferta” neveste-mi. Și cum stam așa îl aud zicând:

— „Ai avut o purtare de șnapan! de lichea de cea mai ordinară specie!”

Am smucit sabia pe jumătate din teacă, și aproape răgușit de indignare i-am strigat:

— „Să te explici imediat, că de nu bag sabia în tine, aci!”

„Și explicația a urmat, nevasta lui i-a spus că eu am vrut să o siluiesc.

„Am rămas trăsniț, așa, cu sabia scoasă. M'au văzut câțiva inși și n'a trebuit mult ca să fiu denunțat. În curând am fost permutat, și deși eram pe tabloul de avansare, am fost ținut pe loc.”

— „Auzi a naibii femeie! Dar bine te-a lucrat. Tu n'ai putut să-i spui lui, cum stau lucrurile?”

— „Ei așa, atât de naiv mă socotești? cum crezi tu că el o să ia drept exacte spusele mele și să nesocotească pe ale ei?! Ș'apoi, nu am vrut să vorbesc fiindcă ar fi fost o faptă de ticălos dacă ași fi denunțat-o. Am făcut și eu o experiență mai mult, și cum era din acele ce se găsesc cam rar, am plătit-o... cam scump, dar face. Însă din ziua de când mi-a făcut ea propunerea, am devenit, dintr'un feminist înfocat, un misogin îndrăcit: de atunci știu cât prețuiește o femeie.”

— „Dragă, sunt și excepții.”

— „Foarte mulțumesc, o excepție de astea m'a mâncat pe mine fript. Ah, femeile! femeile!”

MOBILE

de tot felul, mare asortiment cu prețuri moderate

se află la

George Frohnmeier,

măsar

DEPOSIT:

Caransebes, Str. Principala
în Casa Diecezana

NOUȚĂȚI.

Numărul de față conține 10 pagini.

Știri personale. II. Sa deputatul nostru dl C. Burdia a călătorit la 1 c. la Budapesta, unde va sta 3 săptămâni.

— Comitele suprem dl Carol Fialka este deplin sănătos, și a plecat la Karlsbad pe 4 săptămâni.

În Ciclova Română, a fost ales cu 29 voturi din 30, dl George Bribete notar comunal.

În orașul Caransebeș fiind boală de porci, căpitanatul polițial a ordonat carantină pentru porci, începând dela 1 Iunie a. c.

Vacanțele camerei. Conform unor versiuni răspândite printre culoarile camerei ședințele camerei vor dura până în 12 Iunie c. când apoi camera să va ajurna până la 15 Septembrie c. Parlamentul însă, încă înainte de vacanțele de vară, va tranșa proiectele preparate deja de comisia justițiară. Acestea sunt: novela, legii penale, legea despre iurisdicțiunea Curiel și novela legii de execuție. Desbaterea proiectului de reformă a procedurii civile se va amâna pe toamnă. Reformele sistemului de dare se vor desbate eventual tot în sesiunea actuală.

Progresul, confratele dela Oravița în numărul său dela 22 a. c. scrie în rubrica „Cronica” următoarele:

Un bărbat de încredere al băncii noastre „Nera” din Bozovici scrie într-o epistolă: Votați bietului om 33 coroane, ca să scape din strâmtoare, că-mi pare rău, când îi văd cei patru copii, cum ies din colibă, ca vezurii cu burta plină de urzici, și când mă gândesc că băncile străine îi scot în drumul mare. . . .

Un curios al redacției noastre ar dori să știe aceia, ce confratele dela Oravița a uitat să scrie, adevărat: Ce răsunet a aflat scrisese membrului de încredere? Oare banca, respective direcțiunea fost-a pătrunsă de durerea bietului om? Ar fi poate în favorul bietului om năcăjit dacă confratele Progresul ar publica și numele bietului român năcăjit! **S'auzlm!!!**

Din România. La Călărași a fost o revistă de trupe. Coborât pe țerm Regele a mers în lagărul de vară, trecând în revistă toate trupele și rezerviștii. Aici s'a petrecut o întâmplare interesantă. Anume după revista trupelor, Regele a observat grupul a 30 de veterani din războiul neatârării, și în clipa următoare eră deja în mijlocul lor. Pe unii i-a recunoscut, strigându-i pe nume. Cel mai voinic între veterani (bătrâni), pe care'l cunoscuse și regele după nume, un anumit Ion Andrei, a predat Regelui o rugare, pe care acesta o desfăcu în fața loculi începând să o cetească. Prefectul stetea ca pe spini lângă Rege, în vreme ce peste fața Suvranului să strecură un nor de displăcere. Țărării veterani cereau în rugarea lor pământ pentru Românii țerii românești. Regele le-a promis pământ și și-a luat rămas bun dela dâșii întorcându-se pe bord. Plecând ochii lui nu s'au mai deslipit dela grupul eroilor săraci, cari și-au pus viața la 77 pentru neatârarea țerii, care însă a uitat să-i respălătească, după cum sunt vrednici.

De la curtea cu jurați. Luni la 1 Iunie s'or început pertractările criminale înaintea curții cu jurați. În ciclul acesta să vor pertracta cu totul 8 cauze criminale. Până Vineri jurații în 5 cauze criminale și-au rostit verdictul, și în toate cinci acuzații au fost condamnați. Cauzele pertractate până acum sunt următoarele:

Luni 1 Iunie c. s'a pertractat cauza lui Ion Serafin din Dalboșeț. Acuzatul este de 17 ani, și este acuzat pentru încercare de omor cu intențiune, față de Eva Imbrean și Stefan Remetea. Acuzatul s'a dus a doua zi de Crăciun în casa lui Nistor Imbrean pe când aceasta era cu soția sa la birt, să fure niște bani. ce știa că femeia acestuia îi ține legați într'o năframă sub perină la capul patului, Fiind prins i-au dat Nistor Imbrean niște palme și l-a lăsat să se ducă acasă. Acuzatul a mers acasă, a luat săcurea, și a venit din nou la casa lui Imbreanu, s'a ascuns în curte, și când nevasta acestuia dimpreună cu vărul ei Stefan Remetea au venit acasă, i-a atacat cu securea, tăiând pe fiecare la umărul stâng așa în cât femeia a zăcut 4 luni, ear Remetea 2 luni. Și pentru acest fapt a fost judecat la un an și șase luni robie.

Atât procurorul cât și acuzatul au înaintat recurs de nulitate contra sentinței.

Acuzatul a fost lăsat pe picior liber până va sosi sentința curiei.

Marti în 2 Iunie s'a pertract cauza: Alexa Bircea și Vasile Petruț ambii din Sichevița, primul în etate de 18 ani celalalt de 19 ani, ambii acuzați pentru omor intenționat, săvârșit prin faptul că au omorît pe codreanul Iosif Pierici în pădurea comunității de avere, unde dâșii au păscut caprele în oprături, și acesta a voit să zălogească caprele. Cel mort a fos străpuns în 22 locuri parte cu cuțitul, parte cu bajoneta s'a proprie, și a fost lovit în ceafă odată cu pușca lui proprie de cătră acuzați. În spate a avut 7 împunsături: Plumânile au fost înspunse în 4 locuri, ficații 3 locuri, și splina în 2 locuri. Acuzații au fost judecați fiecare câte la 11 ani robie grea. Acuzații au apelat.

Mercuri în 3 Iunie c. s'a pretractat cauza țiganului Ion Blidariu din Dalboșeț, acuzat fiind acest țigan cu jaf, comis prin faptul că au atăcat un muncitor dela calea ferată în drumul mare dintre lablanița și Mehadia, și lovindu-l cu o piatră în cap l'a amețit, și-ia luat orolojul și 6 cor. bnii. Pentru acest fapt a fost judecat la 4 ani robie grea. Acuzatul înainte de asta a fost judecat pentru mai multe furturi încă de 6 ori. Ultima dată a fost judecat la 5½ ani robie grea, această pedeapsă n'a împlinit'o însă, că a fugit din Aiud înainte de-ași împlini pedeapsa cu 7 luni. După fuga din Aiud a fugărit 2 ani fără să fie fost prins, a umblat și prin România, a venit apoi iar napoi în țară și pe urmă a fost prins de gendarmi, și predat justiției. Atât procurorul cât și acuzatul au primit sentința.

Joi în 4 Iunie c. s'a pertractat cauza țiganului Arsenie Dragomir din Var, acuzat fiind pentru omor intenționat comis prin faptul, că în 17 Aprilie a. c. a omorât pe Todor Stanciu pentru că acesta a beut odată din rachia acuzatului.

Acuzatul a fost judecat la 7 ani robie grea. Atât procurorul, cât și acuzatul au primit sentința.

Vineri, la 5 Iunie c. s'a pertractat cauza țiganului Nicolae Oțelariu din Glimboca acuzat fiind pentru leșiune corporală gravă, cu sfârșit mortal, comisă prin faptul că în ziua de sf. George a. c. a tăiat cu cuțitul pe Ion Jander, pe care aveă ură mai de mult. Pentru acest fapt a fost judecat la trei ani și jumătate robie grea.

Atât procurorul cât și acuzatul au primit sentința.

În ciclul acesta mai sunt trei cauze a se pertractă, toate pentru omor. La timpul său vom reveni asupra sfârșitului acestora.

Judecata țiganilor dela Danoș. După ce 32 zile dearândul curtea cu jurați din Bpesta a pretactat afacerea groaznicelor omoruri făptuite de țiganii la Danoș și Gyón, sentința s'a adus în modul următor:

Jurații i-au găsit vinovați de omor premediat și intenționat pe Trokar Marcsa, Kolompár Balog Tuta, Sztojka Bajka, Lakatos János Parnó, Lakatos Kuna și Lakatos Dola Lajos.

Ceialalți acuzați încă au fost declarați de păcătoși, dar numai în furt, părtinire de crime, scl.

Fiind Joia zi de sărbătoare, tribunalul a rostit sentința numai Vineri înainte de amiază.

Uciğașii: Lakatos János Parnó, Lakatos Lajos Dola și țiganca Trokár Marasa (Német Vrana) au fost osândiți la temniță pe viață.

Kolompár Balog Tuta, Sztojka Bajka și Lakatos Kuna, cari n'au trecut încă de 20 ani atunci, când au comis crima, au fost osândiți la 15 ani temniță grea.

Ceialalți acuzați au căpătat pedepse de zece luni și 1—8 ani.

Ministrul Francisc Kossuth este de câteva zile bolnav și zace în locuința sa din palatul Gresham. Sufere de stomac; morbul însă nu e deloc periculos, ci pretinde nnmai odihnă de 5—6 zile.

Cutremur de pământ în Budapesta. Joi la 28 Mai c. înainte de amiază la 9 oare 27 minute în partea din apropierea dunărei s'a simțit o zguduitură puternică în urma căreia mobilele de prin locuințe s'or mișcat din loc, ba pe unii i-a aruncat din pat. Cutremurul a durat numai două minute și a trecut fără a cauza vre-o pagubă mai însemnată.

Sfârșitul anului scolastic la Universitatea Cluj. În 29 Mai a. c. pe lângă o festivitate solemnă s'a încheiat anul scolastic universitar în aula universității. Prelegerile sunt sistate, și de acum nainte numai esamenele și riguroasele vor decurge până la 25 Iunie c.

După ce rectorul universității dr. Iuliu Farkaș a deschis festivitatea prin un discurs plin de sfaturi și învățături, a luat cuvântul decanul universității și a ținut o prelegere interesantă.

Urmă apoi împărțirea premiilor. Studenții sărguincioși în tot anul se împărtășesc de premii, ca răsplată a sirguinței și a zelului de muncă dezvoltat în decursul anului.

Cu plăcere și cu vie satisfacție am luat la cunoștință numele a'lor patru ascultători români, cari de asemenea au fost premiați.

O noua dovadă, că munca cinstită, și hârnicia se respălătește după merit, neluându-se în considerare limba maternă, ori naționalitatea cuiva.

D-soara Eleonora Leményi, care în cursul celor patru ani petrecuți la universitate s'a adevărit de o față inteligentă, deșteaptă și sirguincioasă a căpătat pentru o lucrare premiu de 150 cor.

Victor Motogna stud. fil. 60 cor. pentru sirguință. Ioan Bujor și Nicolau Novac premii de câte 100—100 cor. pentru lucrări.

Falsificatori de bani. De un timp mai îndelungat autoritățile din Turn-Severin au observat, că foarte mulți bani de hârtie din Ungaria sunt falsificați, și puși în circulație acolo. Acum a succes gendarmeriei să afle pe fabricanții bancnotelor false în comuna Domașnia. Din întâmplare adevă gendarmeria a pus mâna pe un Domașnian tocmai atunci, când voiă să schimbe în Turnu-Severin o hârtie falsă. Au mers apoi acasă la respectivul, și au aflat mașina și o mulțime de bancnote false.

Morburile de rinichi învechite se vindecă pe deplin dacă folosim apă de cură „Phönix“ dela băile din Buziaș. Efectul apei „Phönix“ de Buziaș, se află în aceea că această apă mână urinatul, și fiindcă conține var și fier, transformează umezirile corpului și micșorează albul urinatului, sau îl înlătură cu totul. Deja după o cură scurtă durerile din jurul rinichilor înceată, ear sângele și albul din urinat dispăre. La vindecarea morburilor de rinichi învechite un rol însemnat joacă folosirea băilor carbonice dela băile din Buziaș, căci acestea regulează funcționarea inimii și prin aceasta contribuie foarte mult la vindecarea morbului.

Apa minerală „Phönix“ de Buziaș să poate căpăta la toate farmaciile, drogueriile și spițeriile mai bune.

Biroul de publicațiuni a lui **A. V. Goldberger** din Budapesta s'a mutat pe Strada Károly-körut 22 IV., în Bazarul „Röser“.

Din toată lumea.

Duminecă la 24 Mai c. s'a desvălit statua poetului Vörösmárty în Budapesta în prezența unui public număros. — M. Sa Regele a fost reprezentat prin Arhiducele Josif și Arhiducesa Augusta.

În riul Itchen aproape de Win-Mester pescarii au prins mai mulți pești orbi.

„**Reuniunea învățătorilor din comitatul Caraș-Severinului**“ și-a ținut adunarea ordinară la 21 Mai c. în Crașova.

Metropolitul Meșianu, capul bisericii gr. or. române din Ungaria și Transilvania a împlinit al 80-lea an al vieții Sale.

În Oravița să proiectează instalarea unei lăptării.

Părinții a căror fii servesc în armată pot să facă rugare la forurile militare, spre a fi lăsați feciorii acasă pe vremea secerii-sului.

La gimnaziul din Brașov au fost admiși 39 elevi, iar la cel din Blaj 48 elevi pentru examenul de maturitate.

În Budapesta se va ține un congres internațional împotriva duelului.

Fie pânea cât de rea, tot mai bine'n țara mea. Acest adevăr necontestabil îl afirmă acum de nou emigranții din America. Din Triest adevă să scrie, că acolo au sosit zilele acestea uu vapor cu 1115 călători, cari se întorc acasă din America. Din aceștia 800 sunt din Ungaria.

Matriculant — femeie. Comitele suprem din Strigoni, a numit de conducător substituit de matricule în comuna Bajóth pe nevasta notarului de acolo. Aceasta este cea dintâiu femeie conducătoare de matricule în Ungaria.

Comitatul Zălau a oprit traficanților să vândă țigări și tutun copiilor dela 15 ani în jos. Călătorii acestei ordinațiuni vor fi pedepsiți cu 100 cor.

Lume de haiduci. Foile scriu că în pădurea dela Cagolă de câteva zile o bandă înarmată jefuește jurul. Călătorii sunt jefuiți de bani și de lucruri de valoare. Gendarmeria din mai multe cercuri s'a concentrat spre a pune mâna pe jefuitori.

Atacat de țigani. Poștașul care ducea poșta dela Loamneș (lângă Sibiu) la comuna Hasiáz, a fost atacat de niște țigani băeți, voind să-i ia traista cu poșta, în care nădăduiau că sunt bani. Poștașul s'a apărat cu revolverul. Strigătele lui au fost auzite de un cantonier (boacter la tren), care a telefonat după geandarmi, cari au grăbit la fața locului și au prins pe țigani.

În Făget încă a fost prinsă o bandă care se ocupă cu falsificarea banilor.

În Valea Almăjului în trei locuri ard pădurile comunale.

La Roma s'a deschis un institut internațional de agricultură.

Majorul pensionat Bauer din armata comună, după un schimb de vorbe, și împușcat mai întâiu copilul, care îi tot cerea bani, și apoi pe sine însuși.

Un lucrător din Reșița a voi tsă se urce în tren când acesta plecase deja, și din nefericire a păsit rău, și căzând sub roatele trenului. Mâna stângă i-a fost ruptă de tot, și a primit și alte contuziuni grave, încât puțină speranță este de tămăduire.

Rusia având liniile sale ferate din Mançiuria Japoniei și Chinei.

Țarul Rusiei a ordonat confiscarea a tuturor memoriilor răposatului general Linievici, fiind că conținutul acelor memorii nu prea mirosea a busuioc Țarului.

În America a trăznit într'un balon pe când acela să afla la o nălțime de 300 metri dela pământ. În balon să aflau 20 persoane dintre cari 7 au murit.

E cald . . .

Căldurile cele mari se simt și în dietă. La ședințele din urmă sunt puțini deputați și și aceia de-abia așteaptă să scape.

Deși sunt încă legi însemnate, cari unii domni ministrii ar voi să-le mai treacă prin dietă.

Așa e d. e. proiectul de lege pentru învățământul poporal gratuit. Chiar și în comisia specială, prin

care își face intrarea în dietă, au fost puțini. Și și 'ntre acești puțini s'au aflat destui, cari să-și ridice glasul contra proiectului. Clericalii adevă văd în noul proiect de lege o primejdie pentru scoalele catolice. Naționaliștii încă sunt contra.

Președintele dietei referindu-se la numărul neînsemnat al deputaților ce-s în dietă la ședințe, a căutat să se amâne pe toamnă pertractarea lor.

De fapt nu odată discuțiunile camerei sunt mai mult picante, decât interesante. Te pomenești, că se scoală cineva și cere să se constate, dacă e numărul recerut de deputați în dietă. Președințe suspendă ședința și e lipsă de o adevărată mobilizare, ca după o jumătate de oră să se poată continua sfătuirile . . .

Nu peste mult se va da vacanțe deputaților.

Monografie ori autobiografie?

— Pamfletul dnei Jakobich —

(Urmare)

II.

Totdeauna spre scopurile sale a căutat să întrebuițeze amintita domnă societatea ce o înființase. Ea-și considera drept o pârghie în prestigiul social împrejurarea, că eră și e în fruntea reuniunii. Fiindcă almintreri toată truda ei ar fi fost ceva frumos. Doar îți impune cineva, când din pură abnegațiune lucrează pentru binele comun. Dar îndată ce observi vânarea intereselor personale, îndatăce întrezărești comuna satisfacere a ambiției, și se topește sentimentul nobil, ca și ceara la fața focului.

Poetică și plină de farmec e inspirația de a înființa o reuniune. Matroana noastră însă din scaunul prezidial, în jurul căruia cu blândeța și prevenire ar fi trebuit să adune pe fiecine, improască hulă, vrajbă, e vecinic în ceartă cu comitetul parohial cu care ar fi avut să lucre mână în mână.

Ea nu face de acolo politică românească, ci personală. Puritanul referent *Ionașiu* nu-i convenia; decretă prin urmare a-l boicota. Petrecerile, concertele, ce le aranjază ea, sunt momente de demonstrație contra închipuiților ei dușmani. În felul acesta firesc e, că valurile dușmane se ridică mari și amenințitoare contra Reuniunii. Câte odată se mai ivește bărbatul, care aplanează conflictele; dl *Barzu* ferește odată o petrecere a reuniunii cu tactul său să nu degenereze în teatru de bătae, sudalme. etc. Doamna se pusese atunci vis-à-vis de întreaga opinie românească din oraș.

Natura ei hartăgoasă o silește a demisiona în urma cererii urgente a membrilor și o altă doamnă ocupă scaunul prezidențial, sub care reintră pacea în sânul societății.

Toate aceste lucruri în altă lumină și favorabilă le prezintă autoarea și nu așa cum au fost, că ea se făcuse unealta unora.

De ce ?

GLOSE.

Toată lumea a admirat în săptămâna trecută noile stropitoare de oraș.

... Praful și pulberea fiind chiar finea biblică a fiecărui lucru a rămas și mai departe pe străzile noastre.

* * *

Aparența înșală. Doar aceea ar vreă să o dovedească cafeneaua centrală, în colțul căreia nu-s grădini de flori, ci... mușinoai de gunoi.

* * *

E o așa căldură în timpul din urmă, că-ți topește mintea, zise unul.

— Nu-ți topește sentimentele răspunse el.

* * *

Cei dela Consistor au făcut din directorul teologiei și director de pedagogie.

... Oare de aceea, fiindcă se svo-nește închiderea ei ?

* * *

O oarecare simpatie trebuie să eziste. Căci și la preparandie și la gimnaziul e un singur definitiv: cel ce le conduce.

* * *

Întâmplare, întâmplare, dar curioasă! Pe ea o chiamă Elena, pe el Constantin. În calendar obvin laolaltă. Doar de aceea a aranjat doamna Iakobich sărbarea iubilară tocmai de sf. Constantin ?

* * *

De mortuis sibil, nihil bene... Doamna Iakobich în broșura sa judecă însă deopotrivă peste morți și peste vii.

Cestiuni sociale.

Portul grănicerilor.

Citiam odată nu știu, unde, că Romanii încă umblau cam așa ca Românii noștrii. Hașdeu în Istoria sa afirmă, că multe sunt urmele getice în portul nostru și că poetul Ovidiu (care n'a fost nici când în Caransebeș, deși aicea avem strada lui Ovid iar turnul lui Ovid nu-i tocmai departe) ne-ar furnisa date din belșug.

Fost-au, or n'au fost Geți pe aici: nu ne știu spune nici autorii, din cari și-a compilat cartea prota Lugojuului. Dar oricât am ține la istorie, ocricât ne-am fâli cu sângele dac, get, roman sunt lucruri, cari trebuie să fie ale istoriei trecutului.

Aflase-va doar cineva, care să afirme, că portul din graniță e frumos, e estetic, e practic ?

Nu de mult a fost expoziție la Lugoj, unde s'au espus produse ale industriei de casă din comitatul nostru. Ungurii noștrii au pus la cale expoziția, ei și-au luat asupra-le greua sarcină de a răspândi, a valoriza produsele industriei române de casă. Fiindcă naționaliștii noștri numai de gură-s buni. Doar în prima linie ei ar fi fost chemați să lucreze în direcția aceasta. Dar aceasta o spunem ca o constatare în parenteză.

Altceva voesc să spun. Cu ocaziunea expoziției dela Lugoj s'a putut convinge fiecare, că la noi, în graniță portul țărănesc e inferior celorlalte cercuri ale comitatului. S'a admirat pretutindeni și de toți, de ce-s capabile țărancele noastre în alte părți ale comitatului. S'a preamărit bunul gust al țărancei române. Din graniță însă s'a espus puțin, din valea Bistrei, nimic. Și'n deosebi despre asta e vorba. Trebuie schimbat portul țăranelui și țărancei noastre. Trebuie introdus portul românesc frumos din vecini.

Căci să ne uităm numai la țărani și țărance, cari vin la târgurile de Joia.

Nu s'ar putea substitui grelele opinci obelate și neestetice cu o încălțăminte mai potrivită ? Și-apoi coafura capului, purtarea părului la femei trebuie schimbată, domnilor, cari cârmuiți satele!!? Portul trebuie făcut mai curățel, mai spălățel, ca să nu jignească ochii, cari cu drag să uită la român și ar vrea, ca Românul să fie de model.

Căci portul e icoana sufletului. Și sufletul Românului e frumos, de ce să seducă gândirea portul ? Ne trebuie mai puțin patriarhalism și mai multă civilizație, care are rod binefăcător.

Fiindcă în un așa patriarhalism neîngrijit nu e nici un dram de poezie.

Partea umoristică.

Știri teribile trimise de biroul de presă din Zanzibar.

Pentru autenticitate responsabil: Scăete.

Cap - Gardafui, Mai 1908. — Sinodul din âst an al diecezei Caransebeșului, a descoperit copacul, de vârful căruia stă acățat balonul „Patrie“, și în urma acestei descoperiri și conform îndrumării luminatului sinod, profesorul Dr. P. Barbu și Dr. Badescu pleacă cu acel balon peste câteva zile a polul nordic, ca să îngroape acolo *sinceritatea amicitiei* împăcării Dr. Barbu-Dr. Badescu-Dr. Olariu.

*

Distincție providențială. Din incidentul serbării iubileului r. f. r. din loc, și a serbării zilei onomastice a mult onoratei matroane prezidente, sfântul Petru i-a rezervat în rai o lojă de rangul prim pentru meritele câștigate pe terenul luptei naționale în directiva „*giro*.“

*

Ali... Beg. Conducător naționalist fără portofoliu, s'a retras de pe arena luptei naționaliste pentru oare care timp, spre a compune pe note statutele corului reun. fem. rom. din loc. Sărmană nație ! Cine o să aibă grija sorții tale în acest interval ?

*

O deputație din Armeniș, condusă de Ghiță Brici-Stricat, s'a prezentat la „Îngerul protector“ spre a-l felicita din incidentul zilei onomastice, și i-a adus drept cadou toate edictele de licitație, rezultatul natural al împrmutelor esoperate de ingerul lor protector.

ODĂ

la ziua onomastică a unui „Înger protector“

Motto :

Drăgălană, drăgălană,
Țucu-ți ochii și-o sprânceană.

1.

*Cântați vrăbii, cioare corbi!
Iubilați voi surzi-, muți-, orbi!
Ca să facem azi onor,
Unui „Înger protector“.
Care de noi să 'ngrijește,
Vecsele ne iscălește.*

2.

*Iar tu graniță română,
Astăzi cu lauri în mână,
La înger să te grăbești
Capul să-i împodobesti,
Și să-i gratulezi în cor,
Îngerului protector.*

3.

*Să trăești înger cocoane,
Pân' ți-or crește niște coarne,
Împunge tu ca să poți,
Pe dușmanii tăi pe toți.
Pe cari ți-i închipuești
Ca pe zmeii din povești.*

4.

*Căci dacă tu nu ai fi!
Granița s'ar prăpădi.
Și-am peri cu toți din lume,
De nu te-am aveà pe tine.
Ca pe-un viteaz luptător,
Îngerule protector.*

5.

*Până însă 'n Caransebes,
Vei fi tu cu „von“ de nemeș.
Și-Alionte cel patentat,
Și cu Ghiță Brici-Stricat,
Pân'-atuncia n'om peri,
Și de noi bine va fi.*

6.

*Căci tu de noi te 'ngrijești.
De năcazuri ne scutești.
Iar de când lupți pentru noi,
N'avem grije de nevoi.
Trăim toți în desfătare,
Și ne sburdăm care de care.*

7.

*Luptă deci tot mai departe,
Și mai scrie și vre-o carte.
Și scrie și pe la foi,
C'apoi ne scapi de nevoi.
Și ne scapi de sărăcie,
Scrie dragă înger scrie.*

Gligorie.

VARIETAȚI.

O familia în letargie. În Fischbond, în apropierea Bristolului se află un castel părăsit, al cărui locotori în senzul stricat al cuvântului trăiesc o viață petrecută în somn continuu. A ieșit vestea, că au jăfuit castelul misterios, și au omorât pe locuitorii lui.

Poliția a făcut cercetările de lipsă și s'a convins despre contrariul.

Dar a ajuns la o descoperire de totulul interesantă. S'a convins, că locuitorii castelului: e femeie bătrână, cu cei doi fii ai ei, pătinesc de letargie, și cu puțină întrerupere își dorm toată viața. Femeia e de 90 de ani, și de patruzeci de ani nu și-a părăsit patul. Cel mai bătrân dintre fii e de 60 de ani, iară celalalt acum a fost de 50 de ani. Și ei și-au petrecut cea mai mare parte a vieții în somn.

Se părăndă unul pe altul. Când unul se îngrijește de celalalt și de mamă-sa, săptămâni, ori luni întregi, când celalalt. Și e ce e mai curios, acest trai de toropeală nu le-a a cauzat nici o stricăciune. Femea după moartea bărbatului său s'a datat la viața aceasta din brațele somnului.

*

Principi meseriași. E o datină veche la familia Hohenzollern, că își învață copii la fel și fel de măiestrii. Acum a sosit rândul la cei doi fii a principelui Leopold Frideric: cari deocamdată sunt alumnii școalei de cadeși din Lichterfeld. Copii au locuință într'o vilă din apropierea școalei, și acum și-au ales măestria. Sigismund Frideric, cel de 17 ani învață măsuritul, iar Carol Frideric cel de 15 ani fierăritul, și în aceste branșe primesc anumite oare la săptămână dela măiestrii de branșa respectivă. Oare cu palmi au să devină și ei calfe ca ai noștri?

*

Civilizația din Rusia. Pe când Duma votează suma formidabilă de 250 milioane ruble pentru construirea nefolositoare și primejdioasei căi ferate a Amurului, marele tot al Rusiei continuă să vegeteze într'o stare de mizerie și de barbarie de care dă o idee raportul, pe care comitetul statistice l'a publicat asupra stării orașului din imperiu.

Din o mie optzeci și patru de orașe, numai două, Riga și Riazan, sunt pavate în întregime.

În 320 de orașe nu-i nici o stradă pavată; în 193 nu există nici un fel de luminat.

Canalizările de apă se află numai în 192 orașe din 1084; în 78 de orașe nu se găsește nici un medic; în 230 nici un spital.

Tramwaie nu sunt decât în 55 de orașe din 1084, telefoane 182, bănci populare în 159, munți de pietate în 146.

În schimb nu-i oraș, or cât de mic, să nu aibă cârciumi cu beuturi spirtoase.

Iată, în adevăr, un tablou extraordinar al Rusiei actuale. El spune mai mult decât douzeci de volume sau o mie de discursuri asupra distanței enorme pe care o are de străbătut progresul, pentru a pune imperiul țarului la nivelul celor mai puțin înaintate țări ale Europei centrale sau occidentale.

*

Neam bavarez în jurul Romei. În jurul Romei încă și acum se află o mulțime de

popoare, care nu se țin de ginta italică, dar în decursul veacurilor s'au aclimatizat și împământenit cu totul; cu toate acestea încă și azi mai poartă caracterul indiscutabil al neamului lor. Italienii mult timp au prigonit pe acești „îmbulzitori“ și multă vreme nici nu au pășit cu ei la căsătorie. Străinii erau cu totul exchiși din societatea locuitorilor băstinași. În timpurile mai noi în jurul Romei s'au descoperit o ginte de oameni cari în cea mai mare parte au un păr castaniu, ochi vineți și o față palidă. Acestia locuiesc cu deosebire în ținutul „Roca di Popa“, iar din partea italienilor sunt numiți „ibavarezi“ aceștia întru atâta au fost de asupriți din partea vecinilor, încât mulți dintre ei și-au creat mijloc de traiu, fugind în Roma. Acestea sunt familiile bavare venite la 1328 cu trupele regelui Ludovic, care atunci a cucărit ținutul Roca di Papa, făcând din el o fortreață bavareză. Când apoi regele s'a retras cu trupele din Italia, acestea au rămas aici, iar mai târziu s'au supus supremației de aici, și astfel și-au păstrat caracterul și moșia până în zilele noastre.

Poșta Redacției.

Unui preot. Concluziunile D-Tale nu cuadrează cu intențiile noastre. Mai bucuros vedem corespondențe. Cât mai în grabă la revedere. — *Dșoarei A. în B.* Amorul jignit nici când nu se mai poate reînnoi. Poți să încerci. — *Dlui C. în Băile herculane.* Ne convine, că V'am putut convinge și ne pare bine, că răspândești ideile noastre. Nu va trece multă vreme și întregă lumea românească se va bucura de direcția noastră, care singură poate scoate nația noastră din impasul, în care o au aruncat-o naționaliștii. — *Mai multor curioși.* E drept, că clica Barbu-Badescu lucră contra harnicului nostru arhimandrit. Dar sunt prea deochiați, pentru ca o acțiune a lor să poată prinde. Acestea sunt ultimele lor svârcoliri. Și-ăpi toată lumea din dieceză și afară e pe lângă arhimandrit. — *Întrebarea?* El de fapt e un om *mort* moral.

No. 1636/1908.

Publicațiune.

În zilele dintâi a luni lui Septembrie a. c. st. n. își iau începutul prelegerile în clasa I și II a gimnaziului superior din Caransebeș.

După informațiunile primite dela direcțiunea acestui gimnaziu înscrierile școlare se vor face în 1 și 2 Iulie a. c.

Pentru înlesnirea cercetării acestui gimnaziu de către fii foștilor grănițeri, Comunitatea de avere, face cunoscut că va primi în internat 120—130 de elevi, fii d'ai împăduriților, care pe timpul de școală, pe lângă hainele indispensabile vor beneficia și de întreținere gratuită.

Părinții, respectivi tutorii pruncilor primiți în internat vor avea așa dară să grijească numai de plățirea didac-

torului și a taxelor de înscriere școlare, de procurarea cărților și a recvizitelor necesare pentru desemn și scriere.

Onoratul oficiu comunal este rugat a publica interesaților, că acei grănițeri, cari doresc ca fii lor, înscriși în I și II gimnasială, să fie primiți în internatul Comunității de avere să-și înainteze rugările până la finea lui Iunie a. c. st. n.

Petițiilor sunt a se accludă:

1. estras de botez,
2. atestat școlar,
3. atestat estradat din partea autorității competente precumcă, aparține familiilor împăduriților.

Părinții acelor elevi, cari au fost în anul școlar 1907—8 alumni ai internatului au să alătore rugării numai atestatul despre progresul în studii.

Caransebeș, la 4 Iunie 1908.

Constantin Burdia m. p.

Consilier aulic, președinte.

Sisteme și idealuri în educație.

Deși pedagogia e o știință internațională și deși mulți membrii ai învățământului peste tot sunt oameni de educație cosmopolită totuși caracterele naționale ale unui popor nu se văd nicăieri mai clar ca în sistemul lui de educație și în idealurile, care-l conduc. Așa constatăm, că diferențe fundamentale există între idealurile educației la poporul englez, francez sau german.

În general se poate spune, că idealul englez este de a produce oameni de acțiune, cu o individualitate bine pronunțată; idealul francez este de a produce oameni cu întinse cunoștințe enciclopedice și cu o inteligență scânteietoare; pe când idealul german e de a produce cugetători disciplinați.

E mai ușor de priceput țelul Americanilor de cât acel al Englezilor propriu ziși, căci în America sistemul de instrucțiune este mai simplu ca în Anglita, iar profesorii și organizatorii sunt mai bine pronunțați în privința scopului ce-l au în vedere. Nota predominantă în școli, la profesori și la școlari, e individualismul. De la început scopul urmărit este mai ales acela, ca școlarul să învețe a se manifesta singur, în loc de a-i încărcă memoria cu o sumedenie de fapte; și astfel se constată că însușirile, care exercită admirațiunea atât a copiilor de școală ca și a adulților, sunt tăria, curajul și priceperea de a organiza ori puterea de a conduce o afacere. În scurt vorbind, e nota pozitivă, e acțiunea, pe când cunoștințele pure — afară de cunoștințele ce dau putere tocmai în practică — sunt puțin apreciate. Necontestat, școlile au mare influență morală în limita timpului lor, dar disciplina părintească e liberă, așa că tânărul american daforește părțile importante ale caracterului său mai mult atmosferei în care trăește, decât ori-cărei organizări ori regulamentar școlare. Deși rezultatele urmărite prin această educație sunt acelea ce se ajung mai ales prin

lăsarea copilului în deplină libertate, așa zicând prin o lipsă de sistem în educație sau o educație negativă idealul este totuși destul de bine realizat, și tânărul american se destinge anume prin individualitatea sa, prin încrederea în puterile sale și prin repeziciunea de a judeca și lua o decizie.

E mult mai greu a arăta în câteva cuvinte idealul englez în educație, pentru că educația și instrucția sunt foarte puțin sistematizate în Anglia. În nici un regulament nu e nimic din care să reiasă caracterul principal al idealului presupus; pentru a-l întrevedea, e absolut necesară o cunoaștere intimă și precisă a modului de viață al popoului englez. Cazul e probabil și mai tipic în educația claselor superioare, anume acea educație ce se dă în celebrele pensioane ca Harrow sau Eton.

Acolo învățătura e excelentă pentru aceia cari vin anume să profite de ea; dar e asemenea posibil să fi frecventat o astfel de școală și totuși să o absolvi cu prea puțină învățătură din cărți. În deplina libertate, în cluburi, în jocuri și alte organizări ale băeților între ei singuri găsim formarea caracterului, care este cel mai important al școlilor publice.

Nu este tocmai clar pentru ce adică sistemul de puțină supraveghere și conducerea copiilor de către ei înșiși e cel mai bun de a produce indivizi capabili să fie clasa domnitoare a unui mare imperiu? Dar probabil că și aci deasemenea este o chestiune de atmosferă a vieții, în care se resumă prețuirea și respectarea omului de acțiune.

Deși educațiunea claselor mijlocii și a lucrătorilor se face mai ales în școlile ordinare, așa că viața și organizația școlară prin ei înșiși nu predomină, totuși atmosfera se deosebesc mult, așa că tipul invidiat de băieți e acela care organizează cu succes 15 inși pentru foot-ball (jocul de minge) iar nu acela care a câștigat premiile la învățătură. S'ar părea un exces de mândrie de rasă, când un Englez laudă cu entuziasm sistemul lor de a produce oameni de acțiune, dar succesul desăvârșit al coloniștilor în țările cele mai depărtate, ale exploratorilor în regiunile cele mai obscure ale pământului, ale comercianților pe tot globul etc., arată, că prețuirea omului și a sistemului este îndreptățită.

Dar afară de succesul de a fi atins prin educație scopul dorit, sistemul de educație american și englez are marele merit de a asigura copiilor o copilărie fericită și de regulă permite dezvoltarea unor adulți foarte sănătoși. Absolvenții care vin de la Harrow Eton, etc., sunt probabil indivizii cei mai bine dezvoltăți, din punctul de vedere fizic, ce pot exista.

Neaparat că intelectualizește idealul francez este mai înalt de cât cel englez și desigur că e realizat în multe cazuri. Dar judecând prin Gustave le Bon, rezultatele excelente căpătate în câteva cazuri sunt în paguba rezultatelor mai slab ca mediocre a mării majorități a copiilor francezi. Sistemul școlar acolo nu-i elastic ca în Anglia! programele de studii sunt de o întindere imensă și cu amănunte necunoscute în alte părți, afară de popoarele neolatine, așa că copilul ce se silește a corespunde lor trebuie să facă apel în mare măsură la memorie. De aci a ieșit

un curios sistem de judecată asupra sistemului de educație, care se resumă în aceea că „numai prin memorie cunoștințele intră în intelect și se fixează” și din cauza ideii dominante că „numai prin memorie se poate educa și instrui” s'a dat așa mare precădere programelor și manualelor de școală, făcând din acestea baza esențială a învățământului.

După G. le Bon, rezultatele ce se văd azi la școala franceză sunt: sănătatea zdruncinată prin multele ore de școală: originalitatea și inițiativa zdrobită; un dispreț pentru lucru și viața ordinară. Se zice, că copii cari ies dintr'un liceu sunt cu totul inproprietari pentru viața lucrativă și sunt apți, ori înclinați numai pentru lucrul mecanic de biuro; bietul copil n'a avut, ca copilul englez, o copilărie fericită și nu vede înaintea sa nici o viață mulțumitoare. G. le Bon discutând și criticând sistemul francez de educațiune indică oarecum modul de a preveni măcar relele din partea intelectuală, conchizând în formulă foarte sugestivă: „Educațiunea este arta de a transpune conștientul în inconștient”.

Idealul german e de asemenea intelectualizește înalt, dar cel puțin el este realizat într'un mare procent al copiilor cari termină un gimnaziu. Copilul se deprinde prin modul de lucru nu atât de a memoriza amănunte, cât se disciplinează în lucrul său și se învață să caute și să știe unde se găsesc amănuntele ce-i ar fi necesare la un moment dat. În nici-o altă țară pe lume nu vom găsi un așa mare număr de oameni cu o educație atât de fundamentală cu o astfel de capacitate pentru lucrul intelectual și metodic, și o așa minte disciplinată, ca în țările germane. Ceea ce costă aceasta pe German însă nu-i puțin! Silirea la citire, ocupația multă în biblioteci, acel îndemn continuu de a cerceta în cărți („nachschlagen”) dacă nu slăbește sănătatea, slăbește ochii; iar copiii cari sânt mediocri, duc o viață mizerabilă în grija și străduința de a trece clasa și a lucra ca și cei buni.

Viața de-acasă a copilului e sănătoasă și morală, iar viața de școală, mai ales în ultimi ani ai gimnaziului și în primii ani ai Universității, deși nu-i complect liberă, e totuși frumoasă dorită și respectată. În acest timp se creiază, în societățile studentești a căror deviză e „trineretia n'are nici-o virtute,” adevăratul caracter al Germanului cult: acolo se cultivă iubirea de patrie, cavalerismul (curajul și abnegațiunea), prețuirea frumosului și admirarea trecutului.

Rezultatul acestui sistem de educație în masă se vede de asemenea în viața ordinară a popoului german: deși Germanii sânt gospodari excelenți, și propagatori ai vieții așezate și ai culturii ori unde se găsesc s'a constatat însă cu surprindere, că ei nu sânt buni pionieri: Germanul e un bun colonist într'o țară câștigată pentru cultură și civilizație de alții, dar el singur n'are tăria de pătrundere și puterea de a învinge.

Iată, pe scurt expuse cele trei sisteme de educație cu idealurile lor distincte, fiecare realizat în o anumită țară și într'o măsură diferită. Numai viitorul va arăta, care-i sistemul a cărui realizare va produce felul cel mai perfect al omului pentru viață în general.

„Săm.”

PARTEA LITERARĂ.

Mânioși

(Schită)

Cine-i Florin?!

Auzi vorbă! Cine să fie! Ia un flăcău dela ei din sat. Flăcău, dar e flăcău odată; îl știu șapte sate și șapte țări. Ehe, când vorbește lumea din sat de flăcău voinic — Florin al Catrinii Baciului, când e vorba de jucător bun — tot Florin. Plugar bun — tot Florin. Florin și iar Florin. El în gura satului la toate e întâiu. Satul toate le știe, ba încă prea multe știe satul, și tocmai asta nu-i vine bine lui Florin acum.

Știe satul lucruri, de care el nici nu se teme: ba, la drept vorbind, Florin se teme, dar satul nu trebuie să le știe; ce are satul cu gândurile omului? Da nu se teme el, dacă-i vorba, de șapte sate. El, Florin? Ia să 'ndrăznească unul să-i zică o vorbă, și să vezi apoi! Dar nu 'ndrăznește. Da adică ce-a făcut el satului? — Nimic. Joacă'n horă ca toți flăcăii. Și apoi vorbește și el cu câte-o fată. Și asta'nsemnează că-i făcător de relé? Dar atunci ce-are lumea cu el? — Treaba ei! Ba, la drept vorbind, treaba e si-a lui, că el o să-l iea de piept pe al de i-o mai arunca vorbe!

Ce, el n'are drept să vorbească cu cine-o vrea? Cu cine să vorbească? Cu cineva; ei, cu-o fată... cu Anica.

„Da alții cum vorbesc, ba se și joacă cu fetele, și eu nici nu rîd cu ea? Aseară la clacă o vorbă i-am spus și au tăbărât toți cu ochii pe mine. Nu cumva ar vrea ca nici să nu mă uit la om? S'a, poi n'am vorbit nimica cu ea. Ba mai întâiu de toate am vorbit cu Catrina Neagului, și pe urmă cu Anica.”

Și satul... vezi, satul a pus mânie 'ntre ei. Ba Anica-i mâniașă foc. Pe drum, când se'ntâlnește cu el, ochi'n pământ. Ce i-a făcut el? Ea știe. Apoi nu se poate, că el nu i-a făcut nimic. De ce să fie mâniașă? Tot lumea, ea vără zizanie.

„Azi la horă toți se uitau la mine ca la urs, că m'am prins lângă ea. D'apoi să-i mai fi mai spus vre-o vorbă! Numai de cât ar fi n'nceput să-și dea lumea coate. Și Anica tot mai mâniașă s'arată. Nici să-și fi deschis gura măcar. Tace așa, par'că cine știe ce rău i-am făcut! Ba nu zău, cum m'aș putea eu năcăji pe ea? — Nici cum. Apoi atunci ea de ce-i năcăjită pe mine? De gura lumii ea vără zizanie. Auzi, să nu vorbești și să nu joci cu cine vrei, de gura lumii! Când, la spargerea horii, ea a plecat singură și, când o ajung în drum, ea s'oprește la vorbă cu lumea. Ce, o fi voină să-i zică: Mergi acas' Anico? Apoi ea știe c'acasă trebuie să meargă. Ea de ce nu mi-a zis s'o aștept să mergem amândoi, că eu aș fi slăbit pasul. Așa-i omul la mânie!”

Apoi n'are dreptul Florin să fie și el mâniaș? Dar nu pe Anica, ci pe tot satul că dela el se trag toate! Dar ce are satul cu el, dacă... dacă îi dragă lui o fată? Ce?

Acum, cum îl văzu, că trece pe drum — se ducea și el s'aștepte vitele dela pășune —, hop, a'nchis poarta și-a fugit în casă. Putea să stea să-i zică: Vezi, Florine, și de vitele noastre. — Cu dragă inimă,

Anică, — și-atâta tot. Dar nu, ea tot mândioasă; și-acum Florin la răspântia satului alege și vitele Anichii. De ce să nu le aleagă? Cum să lase el vitele vecinilor așa'n mila Domnului! Ba are să le ducă pân' la ei acasă, că tot trece p'acolo. Și ea trebuie să aștepte la poartă să le bage 'năuntru. Ce-o să le lasă pe drum!

„Dacă n'o ieși? Atunci se duc vitele 'nnainte. Ba am să-i strig odată lui moș Sandu să m'auză din fundul grădinii, și-o eși careva.“

Când ajunge la poartă, — nimeni. Florin n'a strigat. Cum să scoală tot satul cu gura lui? Anica, în loc să iasă la poartă, să bage vitele, se uită pe furiș din tindă, iar vitele au intrat singure. — Tot mândioasă. Toate pân'odat'. O s'o iea din scurt: „Anico, de ce ești mândioasă pe mine? Ce ți-am făcut eu ție?“ Și-atât! — Că nu sunt mândiosă; c'asa, că pe dincolo. — Cum nu ești mândioasă?“ Ce o să mai zic'atunci? Ce i-am făcut eu ei?“

Acum par'că și pe Florin îl prinde năcazul; e chiar năcăjit pe Anica, dar nu-i mândios, cum e ea. E năcăjit fiindcă ea-i mândioasă. Și de năcaz a uitat să dea apă la boi, și tot de năcaz s'a culcat în șură și tot de năcaz n'a prea putut dormi, și-a doua zi tot năcăjit a pus plugu'n brazdă; toate cu năcaz pentru o mândie nechibzuită. I-s'a mai înviorat sufletul de dimineață, când a trecut moș Sandu pe la capul locului, cu coasa 'n spinare. Și moș Sandu-i prietenos; dar adecă cum să treci tu, creștin, pe lângă plug, fără să zici: noroc. Dar tot e om bun moș Sandu.

„Apoi el e bun din firea lui; cu mine de ce-ar fi rău? Ba încă mă chiamă pe poimâne să-i ajut la coasă, că are mult. Și mă duc; de ce nu m'aș duce. La mulți am ajutat eu: Să vază ei la mine coasă!“

Plugul lui Florin merge bine: merge, că-i bine'ndreptat. Ba nici nu-l mai ține din mână, îl lasă așa singur și brazda se răstoarnă tot bine. Își mai aruncă și el ochii de-vale cătră marginea satului, — apoi cătră soare — și-i aproape de amezii. Par'că i-s'a făcut cam foame, ș'apoi și boii or fi osteniți și flămânzi, și-apoi li-o fi trebuind și apă.

Pe călduri, e greu să ari. Acuș o să înceapă și femeile să treacă la câmp cu mâncare. Boii lui Florin, dejugați la capul locului, întind o mână de coceni, iar Florin, pe proțap cu obrazu'n palme, se gândește multe. Așteaptă și el mâncarea. Femei și fete trec acum una câte una cu amiazul la câmp, și o să-i ducă lui moș Sandu cineva de mâncare; și o să treacă p'aici. O să zică și ea: noroc, c'apoi prea e prea. Dar dac'o trece pe dincolo de părau? — Asta nu se poate. Dar la adecă pe Florin cine-l oprește să-și pască boii pe malul păraului? — Nimeni. Și-apoi cum să pui tu boii iar la plug cu o legătură de coceni? — Asta nu se poate.

Și Florin paște boii pe părau, și bine face că-i paște, că-i iarba bună, și bine ce mândioasă boii, și ce mult îi vine lui Florin acum să cânte! Ce frumos e câmpul! Numai petece, petece: ici miriște de grâu, dincolo ovăs neseccerat, dincolo porumb verde; și lume risipită ici-colea pe câmp; unul la coasă, altul la secere, iar acum de-amezi s'adună fiecare la un adăpost să guste ceva și să mai hodinească, iar femeile și fetele, trecând mereu cu amiazul, se risipesc fiecare pe câte-o potecă sau brazdă. Și iată și Ileana la capul satului. Și Florin cântă 'nnainte. Adecă ce, pentru o fată să se oprească el din cântec? Ba cântă chiar într'adins. Dar, vezi, apar'că totuși când o vede că s'apropie, nu-i mai vine tocmai așa bine să cânte; nu cine știe ce, dar nu vrea el să cânte tocmai când trece ea. Și-apoi e lume prin prejur: unul vine, altul se'ntoarce, și asta nu prea-i vine lui bine. Ba, cu cât Anica s'apropie, cu atât par'că lumea-i mai multă pe câmp. Și-o să se uite acuș tot câmpul aici ca la comedie. Da el trebuie s'o întrebe de ce-i mândioasă. O să zică și ea o vorbă întâiu, ca orice trecător, și-apoi se'ntinde vorba și mai departe.

Florin — să nu fie vorba cu păcat — par'că se zăpăcește. . . Că trece o fată pe drum. . . Să treacă, drumu-i mare! Da omu' ăla, de ce vine tocmai acum după ea?

Cum s'apropie, Anica pleacă ochii 'n pământ și tot mai mândioasă s'arată. Și lumea se uită din toate părțile. S'ar învârti Florin odat' în călcăiu să vază ce-i pe câmp, dar par'că-i vede pe ăia dela muche uitându-se peste lanul de ovăs: „S'au întâlnit iară, mă!“ Altul de pe coastă a lăsat lîngura din mână: „Ce o fi cu Florin al Ba-

ciului, mă!“ Dar ăștia ar fi cum ar fi, dar ăl de vine după Anica, aruncă ochii tot pe furiș la Florin. Pe ăsta par'că l-a trăsniț Dumnezeu acolo tocmai când nu trebuia, și așa pândește cu ochii că-i gata să strige. Ba chiar i-se pare lui Florin că mormoește ceva, suind coasta a lene: „Ce te uiți la fata creștinului, mă!“

Când Anica ajunsese 'n fața lui Florin, îi era obrazul bujor de sfială. A 'ngânat niște vorbe dulci de binețe. Nici Florin nu s'a lăsat mai pe jos. A 'ngânat și el ceva mai slab, a răspuns, tot de bine, și-n gândul lui: „Nu-i mândioasă Anica!“

Dar acum iar i-s'a părut. Adecă ce i-s'a părut? A auzit bine pe ăl de venia în urmă: „Ce vorbești cu fata, mă!“

Florin a rămas lemn, cu ochii 'n pământ, iar Anica se depărta tot cu ochii 'n pământ, însă umezi de năcaz, că Florin e mândios.

Romulus Cioflec.

In comuna Buzeu

(ROMÂNIA)

se află spre vânzare 573□ metrii, loc din parcela la Nr. 5. Bulevardul Viitorului.

Informațiuni mai aproape dă administrația acestui ziar.

R. GRAU, CARANSEBES

Telefon 47.

păpucar.

Telefon 47.

Cel mai mare magazin de ghete pentru dame, domni și copii.

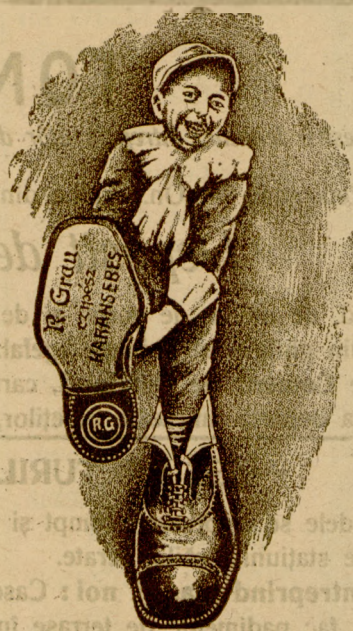
Singurul vânzător a renumitelor fabricate:

Cobrak și Danubia

precum și a ghetelor curat americane.

Face ghete fine și moderne după măsură.

Reparează prompt și efin.

ILUMINAȚIE ELECTRICĂ CU STABILIMENT

pentru castele, edificii economice, fabrici, otele după propriul sistem.

Se poate combina cu apeduct și mașini agronomice.

Multe referințe de primul rang.

Indrumări și prospecte dă

SINGER F. și R.

antreprisă de inginerie și electrotehnică

Budapest, V. Kálmán-utca 15.

TELEFON 63—01.

Mersul Trenurilor

Din Caransebeș la Lugoș pleacă :

Trenul Expr.-Orient : în fiecare Miercuri și
Duminică la 6 oare 2 min. p. m.

Trenul accelerat : la 5 oare 28 min. dim. și
11 oare 21 min. a. m.

Trenul personal : la 3 oare 55 m. dim., 9 oare 42
min. a. m. și 4 oare 59 m. p. m.

Din Lugoș la Caransebeș sosește :

Trenul Expr.-Orient : în fiecare Joia și Du-
minica la 6 oare 33 m. dim.

Trenul accelerat : la 4 oare 53 min. p. m.
și 10 oare 33 minute seara.

Trenul de persoane : la 8 oare 48 min. dim.
la 10 oare 42 m. a. m., la 5 oare
57 m. p. m. și la 9 oare 56 m.
seara.

Din Caransebeș la Orsova pleacă :

Trenul Expr.-Orient : în fiecare Joia și Du-
minica la 6 oare 33 m. dim.

Trenul accelerat : la 4 oare 53 m. p. m. și
la 10 oare 29 m. seara.

Trenul de persoane la 10 oare 42 m. a. m.
și 5 oare 57 m. p. m.

Din Orsova la Caransebeș sosește :

Trenul Expr.-Orient : în fiecare Miercuri și
Duminica la 6 oare 2 m. p. m.

Trenul accelerat : la 5 oare 28 m. dim. și
la 11 oare 21 m. a. m.

Trenul de persoane : la 9 oare 42 m. a. m.
și la 4 oare 59 m. p. m.

„MEHADIA“

Casă de păstrare pe acții în Mehadia.

Acoardă împrumuturi ipotecare replăti-
bile în 10, 15, 20 ani în rate semestrale ;
împrumuturi cambiale cu acoperire hipote-
cară, escontează cambii cu 3, eventual cu
2 subscrieri, pe timp de 3 până la 6 luni,
acoardă împrumuturi (anticipatiuni) pe ama-
nete și pe efecte. Primește

depuneri spre fructificare

pentru cari solvește 6% interese. Interesele
neridicate se adaugă în 6 luni, anume la
1 Ianuarie și 1 Iulie a fie-cărui an la ca-
pital și se fructifică mai departe. Darea
pentru interesele de depuneri o solvește
institutul. Depuneri se pot face și prin poștă,
având a se indica adresa exactă a de-
ponentului. Rezolvarea urmează cu întoar-
cerea poștei. Abziceri și ridicări încă se pot
face prin poștă.

Direcțiunea.

BĂILE BUZIAS

◆ stațiune de căi ferate, postă și telegraf. ◆

Dela gara de nord din Pesta vagon accelerat direct. Sezonul dela 15 Mai până 15 Sept.

Băi speciale pentru bolnavi de inimă

pentru boale femeiești, la boale de beșică și rinichi,
la boale de piatră și nisip, cataruri de intestine și
de stomac. Contra anemiei, contra limfaticismului
și contra rachitamului, contra slăbiciunii generale
și contra boalelor de femei. Izvoare radioactive cu

acid carbonic și sărate și izvoare fenginxase cu acid carbonic.

Prospect se trimite la dorință.

Direcțiunea băilor.

Produsele de acid carbonic ale băilor MUSCHONG-BUZIAS,

se expediază în afară de cartel imediat în orice cantitate acid carbonic
natural din izvoarele renumite ale BĂILOR BUZIAS.

Să nu se caofunde cu apele produse în mod artificial, cari n'au conținut așa bogat de acid carbonic.

==== Serviciu prompt și conștientios! ====

Adresa telegrafică : MUSCHONG, Buziásfürdő.

Telefon interurban Nr. 18.

BAZARUL „LA COROANA“

Kohn & Zweig

CARANSEBES

Recomandă prăvălia lor bine
asortată în mode, manufacturi
și mărfuri curente.

Noutăți de sezon se pot cumpăra totdeauna.

BAZARUL „LA COROANA“

TOMA FINZ

Măestru lemnar, întreprinzător de zidiri și negustor de lemne în Caransebeș.

Recomand M. On. Public din Caransebeș și jur bine asortatul meu

Deposit de lemne de clădit

de brad, de molin, de gorun și de teiu, de blane de latezi, de trepte, de scânduri
de molin ghiluite și ghinuite (gefalzt) pentru padimente, toate deplin uscate, mai
departe **Cement de Portland**, carton asfaltat pentru acoperiș, pături de izolare,
penru a depărta umezeala pereților, cătrână (boază) și carbolineu cu

==== PRETURILE MAI MODERATE ====

Comandele se efeituesc prompt și în modul cel mai conștientios și se espediează
în toate stațiunile căilor ferate.

Întreprind clădiri noi : Case de locuit, clădiri de școală, de biserici și de
poduri, fac padimente de terrase în biserici și primesc tot felul de renovări la
edificii vechi, fac acoperișuri de carton asfaltat în calitate excelentă și pe acoperișuri
vechi de șindilă, acoperișuri bine probate.

ANUNCIURI

se primesc în toate zilele cu prețurile cele mai
:: moderate la administrația foii noastre. ::